

CAPUT XVIII

PROFESSIO FIDEI
ET JURAMENTUM ANTIMODERNISTICUM

I

PROFESSIO ORTHODOXÆ FIDEI
JUXTA FORMAM

A SUMMIS PONTIFICIBUS PIO IV. ET PIO IX PRÆSCRIPTAM

Ego (Fr.) N. N. firma fide credo et profiteor omnia et singula, quæ continentur in Symbolo Fidei, quo sancta Romána Ecclesia útitur, videlicet: - Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli et terræ, visibílium ómnium et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigenítum. Et ex Patre natum, ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmíne, Deum verum de Deo vero; genítum, non factum, consubstantiálem Patri, per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómínes, et propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex María Vírgine, et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto, passus et sepúltus est. Et resurrexit tértia die secúndum Scriptúras. Et ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, judicáre vivos et mórtuos, cujus regni non erit finis. Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem, qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur, qui locútus est per Prophétas. Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclesiám. Confíteor unum Baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécto resurrectionem mortuórum, et vitam ventúri sæculi. Amen.

Apostólicas et ecclesiásticas traditiónes, reliquásque ejúsdem Ecclésiæ observatiónes et constitutiónes firmíssime admítto et ampléctor.

Item sacram Scriptúram juxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta Mater Ecclésia, cujus est judicáre de vero sensu et interpretatióne sacrárum Scripturárum, admítto, nec eam unquam nisi juxta unánimem consénsu Patrum accípiam et interpretábor.

Profíteor quoque septem esse vere et próprie Sacraménta novæ Legis, a Jesu Christo Dómino nostro institúta, atque ad salutem humáni géneris, licet non ómnia síngulis, necessariá: scilicet Baptísmum, Confirmatiónem, Eucharístiam, Pœniténtiam, extrémam Uñctiόnem, Ordinem et Matrimónium, illaque grátiam conférre, et ex his Baptísmum, Confirmatiónem et Ordinem sine sacrilégio reiterári non posse.

Recéptos quoque et approbátos Ecclésiæ cathólicæ ritus in supradictórum ómnium Sacraméntórum solémni administratióne recípio et admítto.

Omnia et síngula, quæ de peccáto origináli et de justificatióne in sacrosáncta Tridentína Sýnodo defínita et declaráta fuérunt, ampléctor et recípio.

Profíteor páriter in Missa offerri Deo verum, próprium et propitiatórium sacrificium pro vivis et defúctis, atque in sanctíssimo Eucharístiæ Sacraménto esse vere, réaliter et substantiáliter Corpus et Sanguinem, una cum ánima et divinitáte Dómini nostri Jesu Christi, fierique conversiόnem totiús substántiæ panis in Corpus, et totiús substántiæ vini in Sanguinem, quam conversiόnem cathólica Ecclésia Transsubstantiatiónem appéllat. Fáteor étiam sub áltera tantum spécie totum atque íntegrum Christum verúmque Sacraméntum sumi.

Constánter téneo, Purgatórium esse, animásque ibi deténtas fidélium suffrágiis juvári. Simíliter et Sanctos,

una cum Christo regnantes, venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas.

Firmiter assero, imagines Christi ac Deiparæ semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum, habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam.

Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse affirmo.

Sanctam, Catholicam et Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorum principis successori ac Jesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo ac juro.

Cetera item omnia a sacris canonibus et œcumenicis Conciliis, ac præcipue a sacrosancta Tridentina Synodo, et ab œcumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, præsertim de Romani Pontificis primatu et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque hæreses quascumque ab Ecclesia damnatas et rejectas et anathematizatas ego pariter damno, rejicio et anathematizo.

Hanc veram Catholicam Fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsentī sponte profiteor et veraciter teneo, eamdem integram et inviolatam usque ad extremum vitæ spiritum constantissime (Deo adjuvante) retinere, et confiteri, atque a meis subditis seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri et doceri et prædicari, quantum in me erit, curaturum; *(hic ponit manum super apertum librum Evangeliorum)* ego idem (Fr.) N. N. spondeo, voveo ac juro: sic me Deus adjuvet et hæc sancta Dei Evangelia.

II

FORMULA JURISJURANDI

IN MOTU PROPRIO « SACRORUM ANTISTITUM »

A SUMMO PONTIFICE S. PIO X PRÆSCRIPTA

Ego (Fr.) N. N. firmiter ampléctor ac recípio ómnia et síngula, quæ ab inerránti Ecclésiæ magisterio defínita, adsérta ac declaráta sunt, præsertim ea doctrínæ cápita, quæ hujus témporis erróribus dírecto adversántur. Ac primum quidem Deum, rerum ómnium princípium et finem, naturáli ratiónis lúmine per ea quæ facta sunt, hoc est per *visibilia* creatiόνis ópera, tamquam causam per efféctus, certo cognósci, adeóque demonstrári étiam posse, profíteor. Secúndo: extérna revelatiónis arguménta, hoc est facta divína, in primisque mirácula et prophetías admítto et agnóscó tamquam signa certíssima divínitus ortæ christiánæ Religiónis, eadémque téneo ætátum ómnium atque hóminum, étiam hujus témporis, intelligéntiæ esse máxime accommodáta. Tértio: Firma páriter fide credo, Ecclésiám, verbi reveláti custódem et magístam, per ipsum verum atque históricum Christum, cum apud nos dégeret, próxime ac dírecto institútam, eadémque super Petrum, apostólicæ hierarchiæ príncipem ejúsque in ævum successóres ædificátam. Quarto: Fídei doctrínam ab Apóstolis per orthodóxos Patres eódem sensu eadémque semper senténtia ad nos usque transmíssam, sincére recípio; ideóque prorsus rejíció hæréticum comméntum evolutiόνis dógmatum, ab uno in álium sensum transéuntium, dívorsum ab eo, quem prius hábuit Ecclésiá; paritérque damno errórem omnem, quo, divíno depósito, Christi Sponsæ tráditó ab Eaque fidéliter custodiéndo, suffícitur philosóphicum invéntum, vel

creatio humanæ conscientiæ, hominum conatu sensim efformatæ et in posterum indefinito progressu perficiendæ. Quinto: certissime teneo ac sincère profiteor, Fidem non esse cæcum sensum religionis e latebris *subconscientiæ* erumpentem, sub pressione cordis et inflexionis voluntatis moraliter informatæ, sed verum assensum intellectus veritati extrinsecus acceptæ ex auditu, quo nempe, quæ a Deo personali, creatore ac domino nostro dicta, testata et revelata sunt, vera esse credimus, propter Dei auctoritatem summe veracis.

Me etiam, qua par est, reverentia, subjicio totoque animo adhæreo damnationibus, declarationibus, præscriptis omnibus, quæ in Encyclicis litteris « *Pascendi* » et in Decrêto « *Lamentabili* » continentur, præsertim circa eam quam historiam dogmatum vocant. – Item réprobo errorem affirmantium, propositam ab Ecclesia fidem posse historiæ repugnare, et catholica dogmata, quo sensu nunc intelliguntur, cum veriõribus christiænæ religionis originibus componi non posse. – Damno quoquæ ac rejicio eõrum sententiam, qui dicunt, christianum hominem eruditionem induere personam duplicem, aliam credentis, aliam historici, quasi liceret historico ea retinere quæ credentis fidei contradicant, aut præmissas adstruere, ex quibus consequatur dogmata esse aut falsa aut dubia, modo hæc directo non denegentur. – Réprobo pariter eam Scripturæ sanctæ dijudicandæ atque interpretandæ rationem, quæ, Ecclesiæ traditione, analogia Fidei, et Apostolicæ Sedis normis posthabitis, *rationalistarum* commentis inhæret, et criticen textus velut unicam supremamque regulam, haud minus licenter quam témere amplectitur. – Sententiam præterea illõrum rejicio qui tenent, doctõri disciplinæ historicæ theologicæ tradendæ, aut iis de rebus

scribenti seponendam prius esse opinionem ante conceptam sive de supernaturali origine catholicae traditionis, sive de promissa divinitus ope ad perennem conservationem uniuscujusque revelati veri; deinde scripta Patrum singulorum interpretanda solis scientiae principiiis, sacra qualibet auctoritate seclusa, eaque iudicii libertate, qua profana quaevis monumenta solent investigari. — In universum denique me alienissimum ab errore profiteor, quo *modernistae* tenent in sacra traditione nihil inesse divini; aut, quod longe deterior, pantheistico sensu illud admittunt; ita ut nihil jam restet nisi nudum factum et simplex, communibus historiae factis aequandum; hominum nempe sua industria, solertia, ingenio scholam a Christo ejusque Apostolis inchoatam per subsequentes aetates continuantium. Proinde fidem Patrum firmissime retineo et ad extremum vitae spiritum retinebo, de charismate *veritatis certo*, quod est, fuit eritque semper in *episcopatus ab Apostolis successione*; non ut id teneatur quod melius et aptius videri possit secundum suam cuiusque aetatis culturam, sed ut *nunquam aliter credatur, nunquam aliter intelligatur* absoluta et immutabilis veritas ab initio per Apostolos praedicata.

Haec omnia spondeo me fideliter, integre sinceréque servaturum et inviolabiliter custoditurum, nusquam ab iis sive in docendo sive quomodolibet verbis scriptisque deflectendo. (*Hic ponit manum dexteram super apertum librum Evangeliorum*) Sic spondeo, sic juro, sic me Deus adjuvet, et haec sancta Dei Evangelia.
